

163. Ha komor felhők...

Andante

mf

1. Ha ko-mor fel-hők leng-nek él-tünk ten-ge-rén, Jön né-ha
 2. Ha vi-har-fel-hők fe-nye-ge-tik hit-ha-jónk, Már süly-lye-
 3. Ha es-ti é-gen csil-lag fé-nye fel-ra-gyog, Vágy töl-ti

két-ség, s fé-le-lem fe-lénk. Ak-kor ó, nagy Men-tónk,
 dez is mély-re a-lat-tunk. Ak-kor hú meg-men-tónk
 szívünk, Vé-led lak-ni ott. Ak-kor ó, nagy Men-tónk,

p sza-ba-dítsd meg né-pe-det, Tom-bo-ló vi-har-ban
 adj re-ményt a-dó hi-tet, Hul-lám ár-ja fe lett
 tró-nod-nál Te adj he-lyet, Túl a vész-nek ár-ján,

p rit. *mf* a tempo
 lás-sunk Té-ge-det! Jé-zus, te nagy-meg-men-tónk, ó, ve zess e-
 lás-suk fé-nye-det! Jé-zus, te nagy ír-gal-mú, adj men-tő ér-
 él-jünk majd ve-led! Jé-zus, hatálmás győ-ző, ten-ger, szél s vi-

p rit.
 rős kéz-zel! Krisz-tus, is-te-ni Mes-ter, vígy a part-ra fel!
 zü-le-tet, Ez-zel, Urunk Megvál-tónk szol-gál-junk ne-ked!
 har u-ra, Né-ked, is-te-ni Fel-ség: ö-rök hó-do-lat!